

Η Ύψωση του Υιού του Ανθρώπου (Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Θεολόγος)

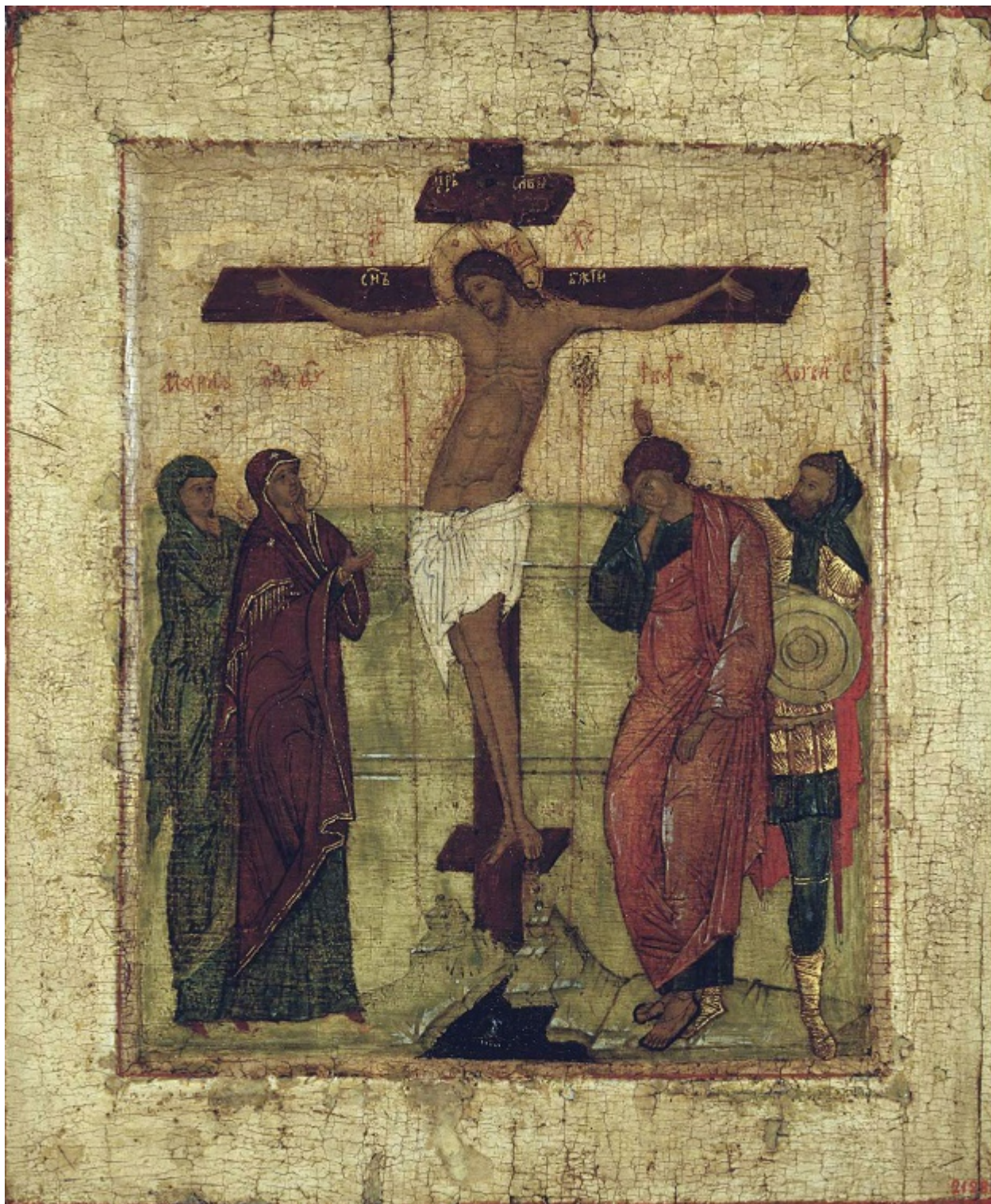
/ [Πεμπτούσία](#)

«Και καθώς Μωυσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτως υψωθήναι δει τον υιόν του ανθρώπου»[1]

Η σημερινή Κυριακή ονομάζεται Κυριακή προ της Υψώσεως. Ο λόγος είναι ότι η Εκκλησία μας προετοιμάζει για το μεγάλο επερχόμενο γεγονός της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού.

Στη σημερινή, λοιπόν, Ευαγγελική περικοπή, γίνεται αναφορά για την αιώνια ζωή με τον πιο ρεαλιστικό τρόπο. Γίνεται μια μεγάλη αποκάλυψη από τον ίδιο τον Κύριο. Αυτό που μας αποκαλύπτει ο Κύριος είναι η αγάπη του προς τον άνθρωπο. Συγκαταβαίνει ο Θεός προς το απολωλός πρόβατο, προς τον αμαρτωλό άνθρωπο για να τον σώσει, αποστέλλοντας τον Υιό του στον κόσμο και παραδίδοντάς Τον σε θάνατο, για χάρη του ανθρωπίνου γένους.

Επιπλέον, ο Ιησούς στην σημερινή περικοπή αναφέρεται σε μια προτύπωση της δικής του υψώσεως πάνω στο Σταυρό. Στο βιβλίο της Γενέσεως, το Ξύλο της ζωής προτυπώνει τον Τίμιο και Ζωοποιό Σταυρό[2]. Είναι η ύψωση του χάλκινου φιδιού, μέσα στην έρημο από το Μωϋσή, ως ένδειξη εκφράσεως του ελέους του Θεού προς τους μετανοημένους Ιουδαίους. Ο Μωϋσής για να σώσει τον λαό από τα θανατηφόρα δαγκώματα των δηλητηριασμένων φιδιών που βρίσκονταν στην έρημο Εδώμ, έλαβε εντολή από τον ίδιο τον Θεό να κατασκευάσει και να υψώσει

ένα χάλκινο φίδι, το οποίο όποιος θα έβλεπε θα σωζόταν, όπως μας αναφέρει το βιβλίο των Αριθμών.[3] Αυτή την ιστορία υπενθυμίζει ο Κύριός μας στο νυκτερινό του μαθητή, το Νικόδημο. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος λέει ότι το φίδι δεν πρέπει να ληφθεί ως ο τύπος του Κυρίου αλλά ως αντίτυπος διότι εκείνο το χάλκινο φίδι εξουδετερώνοντας το δηλητήριο των ομοειδών του φιδιών έσωζε τους πληγέντες ανθρώπους. Ο Σωτήρας μας, όταν υψώθηκε στο Σταυρό, κατατρόπωσε την δύναμη των αλλότριων δαιμόνων, τους δε οικείους και ομοειδείς του ανθρώπους τους έσωσε.

Ο ίδιος ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός χρησιμοποίησε αυτή την προτύπωση ως παράδειγμα της δικής του Υψώσεως επάνω στο Σταυρό, της δικής του θυσίας που μόνο αυτή σώζει. Όπως, όλοι οι Ισραηλίτες που έβλεπαν τα χάλκινα φίδια σώζονταν από τον θάνατο, με τον ίδιο τρόπο όποιος στρέφεται με πίστη, τόλμη και θάρρος στο Χριστό και Τον αποδέχεται ως Σωτήρα και Λυτρωτή του κόσμου, θα σωθεί από τα θανατηφόρα βέλη του αρχεκάκου όφεις, ήτοι του διαβόλου. Οι πληγές τις αμαρτίας και του θανάτου θεραπεύονται με τις πληγές του Χριστού, με την μετάληψη του Σώματος και Αίματός Του. Αυτό μας το επιβεβαιώνει ο Ευαγγελικός Προφήτης Ησαΐας[4].

Ο προφητικός λόγος του Κυρίου για την Σταύρωσή Του[5] αποκαλύπτει την σταυρική αποστολή και πορεία της Εκκλησίας στον κόσμο. Διαχρονικά η Εκκλησία υφίσταται σταυρική δοκιμασία σε όλα τα επίπεδα, αλλά υπομένει και θα υπομένει γιατί οδηγό της έχει τον Αρχηγό της Ζωής και του Θανάτου Ιησού Χριστό.

Η στιγμή της μεγαλύτερης ταπεινώσεως του Χριστού γίνεται η στιγμή της εξυψώσεώς Του με την ολοκλήρωση της σωτηριώδους Του αποστολής. Μέσω του θανάτου του Κυρίου, καταργείται ο θάνατος και χορηγείται ζωή σε όλο τον κόσμο[6].

Απέραντη η αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο και αυτό επιβεβαιώνεται από τον ίδιο τον Θεό, ο οποίος απέστειλε στο ανθρώπινο γένος τον Υιό του τον μονογενή, να γίνει άνθρωπος, να υποστεί σταυρό και θάνατο και να σώσει όποιο πιστεύει εις το όνομά Του. Ο λόγος που αγάπησε ο Θεός το ανθρώπινο γένος είναι διά τον λόγο ότι ο άνθρωπος είναι το εξαίρετο πάντων των κτισμάτων αυτού, το τελειότερό Του δημιούργημα. Δεν έστειλε, λοιπόν, ο Θεός τον Υιό Του για να κρίνει τον κόσμο, αλλά να τον σώσει. Αυτό έγινε από την πρώτη παρουσία του Χριστού στον κόσμο, όταν περπατούσε στην Ιερουσαλήμ και καλούσε το λαό εις Μετάνοια[7].

Ο Ιερός Χρυσόστομος μας τονίζει ότι πρέπει να προσέξουμε την αγάπη αυτή του Θεού προς εμάς και να καταλάβουμε την αξία της. Δεν υπολόγισε ούτε τον Υιό Του για χάρη μας, ενώ εμείς λυπούμαστε ακόμα και τα χρήματα για τον εαυτό μας.

Αυτός έδωσε για χάρη μας τον Υιό Του κι εμείς μήτε τα χρήματα δεν περιφρονούμε για 'Αυτόν, ούτε και για εμάς[8].

Μας τονίζει ο Κύριος ότι όποιος πιστέψει στον Ίδιο, δεν πρόκειται να χαθεί, αλλά θα του δοθεί από τον οικτίρμονα Θεό αιώνιος ζωή «ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόληται, αλλ' έχει ζωήν αιώνιον»[9]. Το τονίζει λόγω του ότι θέλει να μας δείξει ότι για τη σωτηρία μας δεν αρκεί μόνο η φιλανθρωπία του Θεού και η αγάπη Του, αλλά χρειάζεται και η δική μας πίστη. Η πίστη είναι βασική προϋπόθεση για τη σωτηρία μας και είναι το μόνο μέσο που μπορούμε να χειρισθούμε στην πορεία μας προς τον Ιησού Χριστό.

Αγαπητοί αδελφοί, ας έχουμε τα μάτια μας στραμμένα προς τον Ιησού Χριστό, τον μοναδικό ευεργέτη μας, τον Σωτήρα και Λυτρωτή του κόσμου, ο οποίος μας δίνει σε κάθε λειτουργία εις βρώση και πόση το Σώμα και το Αίμα Του, το οποίο είναι φάρμακο αθανασίας και αντίδοτο του μη αποθανείν, κατά τον Άγιο Ιγνάτιο τον Θεοφόρο. Να αποφεύγουμε την αμαρτία και κυρίως να αποφεύγουμε την κατάκριση των συνανθρώπων μας. Αν ο Χριστός που ήλθε στον κόσμο αρνήθηκε την κρίση του κόσμου, δεν μπορούμε και ούτε έχουμε κανένα δικαίωμα στο όνομα του Χριστού, να κρίνουμε και να κατηγορούμε τους ανθρώπους. Είμαστε ευάλωτοι στο να κάνουμε τους εισαγγελείς και τους δικαστάς για τους όλους και όχι του εαυτού μας. Ας το συνειδητοποιήσουμε ότι με τον τρόπο αυτό αρνούμαστε τον ίδιο τον Χριστό. Η παρουσία του Χριστιανού στον κόσμο είναι παρουσία σωτηριώδης, εφόσον είναι μια προέκταση της ζωής του Χριστού. Σ' εμάς εναπόκειται εάν θα στραφούμε ολοκληρωτικά στο Χριστό αφήνοντας πίσω μας την αμαρτία και βλέποντας τον Τίμιο και Ζωοποιό του Σταυρό.

[1] Ιωάννου 3,14

[2] Γενέσεως 2,9

[3] Αριθμών 21,8

[4] Ησαΐου 53, 2-5, 7-8, 12

[5] Ιωάννου 3,15

[6] Μητροπολίτου Αντινόης Παντελεήμονος, Ορθόδοξες Ομιλίες – Τεύχος 49

[7] Νικηφόρου Θεοτόκη, Κυριακοδρόμιο των τεσσάρων Ευαγγελιστών, τόμος 2^{ος}, σελ 277

[8] Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Υπόμνημα εις τον Άγιο Ευαγγελιστή Ιωάννη, ομιλία κζ, Κυριακή προ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού

[9] Ιωάννου 3,16